

66 Nu is het stil

Kranenburg. Het is enkele dagen nadat ons werk is voltooid door het verschijnen van het boek van Martijn. Hij die niet meer zichtbaar en tastbaar bij ons is, leeft door zijn taal en tekeningen, door de verhalen over hem, zichtbaar voort in het boek dat zijn naam draagt – *Martijn Kroniek van een Asperger 1970-2014*.

We gaan het pad op en na enkele stappen staan we bij het graf. Iemand is, anderen zijn ons voorgedaan. Nadat we zelf met onze kinderen en kleinzonen al eerder – op 14 mei, de sterfdag van Martijn – bloemen op het graf hebben geplaatst, zoals ook anderen deden, is er nadien nog een boeket bij gekomen. Er hangt een kaartje aan.

Er wordt altijd
in diepe liefde
over jou gesproken,
door iedereen die
die jou gekend heeft.
Ik prijs mezelf
gelukkig dat ik
daar een van ben.

Geschreven door een anoniemus, maar – weten we – de tolk van tallozen. Wij staan daar en onze harten nemen deze woorden tot zich. Nu is het stil terwijl het voorjaar om de graven bloeit.

Nu is het stil. Wat zal ik dan nog schrijven op dit moment? Dit:

In veel blogs werd geschreven over Martijn en over onszelf na het verlies van hem. Elke keer weer lazen vele honderden die woorden. Op soms raadselachtige manier werden de blogs op het internet 'ontdekt', niet zelden door mensen die ook zelf waren aangetast door het verlies van een kind of andere dierbare. De mooiste reactie die we bij herhaling kregen, was deze: 'jij hebt woorden gevonden voor wat wij voelen en ervaren, maar waarvoor wij geen woorden konden vinden,' of woorden met dezelfde strekking. Nu schrijven wij: juist jullie woorden hebben mogen bijdragen aan de heling van ónze wonden. Wij hebben daardoor geleerd: wie deelt in vreugde en verdriet, mag ontvangen. In veelvoud.

In het boek hebben we geprobeerd Martijn te laten zien, een bijzonder mens. Een mens die werd en wordt bemind, zoals de anoniemus zo prachtig verwoordt.

En hoe diep zijn we geraakt door reacties van mensen die Martijn niét gekend hebben en ons eerder, maar vooral nu schrijven in woorden als deze: "Martijn heeft een plek gekregen in vele harten. Zeker in die van ons!"

Wij zijn gelukkig omdat deze Martijn ónze zoon is.

We nemen over een aantal dagen een adempauze. Het zal wellicht even duren voor weer een nieuwe blog verschijnt.

Nu is het stil in ons, terwijl het voorjaar om de graven bloeit.